

„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare în lucrurile care nu se văd”

Evrei 11:1

Să crezi în ceea ce a promis Dumnezeu și să crezi că El ne pregătește un loc în slava Lui este o mare bucurie. Să credem că El va veni într-o zi și ne va

După ce a murit tata, am vizitat o doamnă, cunoștință de-a noastră, la care el a lucrat mulți ani. Ne-a povestit multe despre el, căci toți din familie îl iubeau mult, și printre altele, ne-a istorisit cum au întrebat-o copiii dănei, mai mici fiind: „ce înseamnă credința?”

Îl tot auzise pe tata vorbind despre credință, despre Domnul Isus și voiau să știe ce înseamnă. Mi-a rămas întipărită în memorie fizionomia dănei și răspunsul ei când ne-a spus cu lacrimi în ochi că nu știa cum să le explice și le-a răspuns simplu: „credință înseamnă... cum e domnul Pinte.” Nu știu cât de clar au înțeles copiii dănei acest răspuns, dar de atunci mereu mă gândesc la felul de credință al lui tata. Tuturor celor cu care intra într-un fel sau altul în contact le spunea despre credință și despre ce a făcut Domnul Isus pentru el. Le vorbea cu lacrimi în ochi și el însuși credea cu toată tăria în ceea ce le

răpi împreună cu Biserica Lui în slavă și vom sta la masă cu El.

Singura și adevărata credință este să crezi în Domnul Isus Cristos cu toată ființa ta și cu tot cugetul tău, pentru că doar El merită și pentru că El e Domn!

Domnul zice: “să căutăm mai întâi Împărăția Lui și neprihănirea Lui” Matei 6:33. Amin!

Adelina Silaghi

spunea.

Mă gândesc și acum ce înseamnă credința. Poate pentru unii înseamnă să creadă că există Dumnezeu, viață veșnică sau moarte veșnică, să creadă Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Totuși eu cred că nu se rezumă totul la atât. Credință înseamnă să te încrezi în Domnul Isus chiar când crezi că ți-ai pierdut credința. Când în viață ți se întâmplă lucruri greu de suportat, situații în care crezi că Dumnezeu te-a părăsit, să-L iubești pe El în continuare pentru ceea ce este și nu pentru ceea ce îți dă.

Despre împăratul Ezechia, cel ce s-a încrezut din toată inima lui în Domnul, este scris că „Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce, pentru ca să cunoască tot ce era în inima lui.” (2 Cronici 32:31). Tot așa, credinciosul adevărat, când se simte părăsit și confuz se încrede în Dumnezeu din toată inima lui.

Marina Pintea

Anunțuri

Luni	- ora 18 - Ședință de comitet
Marți	- ora 18 - Studiu cu familiile
Miercuri	- ora 18 - Repetiție de cor
Joi	- ora 18 - Serviciu de închinare
Sâmbătă	- ora 17 - Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9.30 - Grupele de rugăciune - Pregătire pentru botez
Duminică	- ora 10 și 17 - Servicii de închinare

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252

www.biruința.ro; e-mail: contact@biruința.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Rut CHEREJI

PULSUL

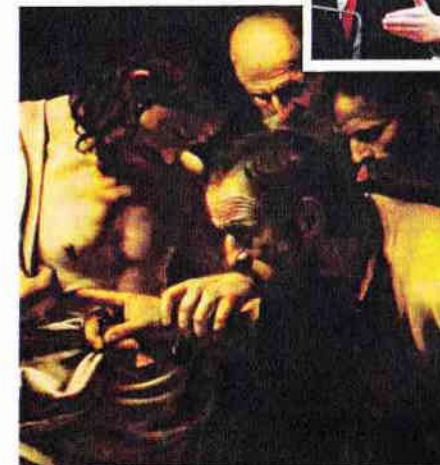
**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 595 din 22 aprilie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Îndoiala schimbată
în certitudine**

EDITORIAL
pastor Daniel Chereji

MUSTRAREA ÎNVIERII

„Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”

(Luca 24:25)

Credința creștină nu este născută în obscuritate și nici nu este întemeiată pe argumente îndoielnice.

Isus Cristos cel înviat din morți este baza credinței noastre iar realitatea învierii Sale este confirmată de nenumărate dovezi care atestă fără urmă de îndoială acest adevăr esențial.

Acesta este motivul pentru care imediat după învierea Sa Cristos S-a văzut obligat să mustre necredința și îndoiala celor care le manifestau în ciuda evidențelor.

Continuare pag. 2

Astfel că atât cei doi ucenici care s-au întâlnit cu Cristos pe drumul spre Emaus, cât și Toma dar și ceilalți au fost atenționați cu privire la ezitarea încrederii lor depline în învierea Sa.

Tocmai de aceea Cristos este nevoit și astăzi să mustre îndoiala și zăbava credinței celor care încă amână încrederea deplină în învierea Sa și târăgănează momentul în care să afirme cu tărie că Isus Cristos este Domnul vieții lor.

Cuvântul lui Dumnezeu este demn de crezare și vrednic să spulbere orice rămașiță de îndoială ar mai exista în ungherele ascunse ale minților noastre.

De aceea Cristos le amintește tuturor celor care amână pasul credinței că adevăratele motive pentru care fac acest lucru nu sunt legate de insuficiența argumentelor cu privire la identitatea persoanei Sale sau cu privire la învierea Sa.

Vina stă tocmai în adevărul că argumentele există, dar cu toate acestea, sau în ciuda prezenței argumentelor, încă atâția oameni stau departe de El.

Felul în care îi califică Cristos pe astfel de oameni nu onorează deloc o asemenea

categorie în așa fel încât să-ți dorești să faci parte din ea.

El îi numește nepricepuți și zăbavnici pe cei care din cauza motivelor subiective amână sau refuză actul credinței. **Nepriceperea este dovedită de atitudinea nefiresc de stângace față de înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu care este vrednic de crezare și abundă în argumente care să susțină o credință puternică.**

Zăbava este criticată deoarece față de un asemenea adevăr ca și învierea lui Cristos nu se stă în cumpănă așteptând ani de zile luarea unei decizii, ci atunci când este provocat să creadă, omul după voia lui Dumnezeu se va grăbi „astăzi” să-și pună toată încrederea în Cristos, recunoscându-I atribuțiile de Mântuitor și Domn.

Dacă ești cumva și tu printre cei care se scaldă între necredință și zăbavă, cercetează-ți atitudinea, verifică argumentele iar apoi grăbește-te să faci pasul credinței cu încrederea de neclintit că în Cristos găsești iertare, împăcare, fericire și viață veșnică.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat credință în ISUS și că pot și eu să spun ca Toma: „Domnul meu și Dumnezeuul meu”. Recunosc că la început nu am putut pricepe cum poate Hristos să mă spele de atâtea păcate câte am făcut. Dar după ce am citit cuvântul Domnului și am făcut cateheza am înțeles că sângele ce sa vărsat pe cruce a fost chiar pentru a mă spăla de „orișice păcat”. Atunci ISUS mi-a luat îndoiala din inimă și mi-a întărit credința în EL. Îi dau slavă și îi mulțumesc pentru bucuria și pacea din inima mea și că pot să spun cu certitudine și cu toata credința că HRISTOS E VIU și în inima mea. AMIN!

Rusu Estera

Îndoiala schimbată în certitudine (I)

Ca răspuns la vestea ce o aflase de la ucenici, referitor la faptul învierii Învățătorului, Toma spune: "Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede."

Îndoiala, este o stare sufletească comună a oamenilor. Fiecare dintre noi am trecut cel puțin o dată prin asemenea stare. Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, relatează cu deosebită onestitate despre oameni a lui Dumnezeu care au avut parte de îndoieli în viața lor.

Conceptul de îndoială nu e nou; nici nu a început cu Toma. A te îndoii de Dumnezeu nu e ceva nou. Oamenii au făcut aceasta de când e lumea. Adam și Eva ascultând de șoapta diavolului au ajuns să se îndoiască de Cuvântul lui Dumnezeu, care le interzise-se să mănânce dintr-un anumit fruct din grădină. Avraam și Sarah, s-au îndoii amândoi de mesagerul lui Dumnezeu care le-a transmis vestea că la anul pe vremea aceasta vor avea un fiu, ei la vârsta aceasta înaintată. Moise, s-a îndoii de el însuși, de capacitățile lui de a conduce poporul, de asemenea s-a îndoii de faptul că Dumnezeu va putea da apă din stâncă sau carne în pustie. Ghedeon l-a pus pe Dumnezeu la probă; oare pentru că s-a încrezut în El, sau fiindcă a avut dubii?

Ilie, s-a îndoii de Dumnezeu, dacă El, mai știa ce o să facă într-un anumit punct în timp. Petru, s-a îndoii când a început să umble pe apă la îndemnul Învățătorului. Să nu uităm faptul că "cel mai mare bărbat născut din femeie", adică Ioan

Botezătorul a avut un moment de ezitare, de îndoială în viața lui. Ioan Botezătorul s-a îndoii dacă Isus este adevăratul Mesia. Așadar putem continua cu îndoiala lui Toma și sfârșind cu îndoiala noastră personală. Partea frumoasă la fiecare caz, amintit anterior, a fost aceea că Dumnezeu a avut soluție pentru fiecare din ei. În final, acei oameni au reușit să "iasă" din starea lor, să fie eliberați de ea.

Helen Adams Keller spunea: "Nu trebuie să te descurajeze faptul că suntem plini de îndoieli. Întrebările sănătoase sunt ceea ce țin credința dinamică. Dacă nu începem întâi cu îndoiala, nu putem să avem o credință bine ancorată. Cel ce crede ușor și fără a se gândi, nu prea are credință.

Vestea bună este că putem scăpa de îndoială, practicând încrederea în Dumnezeu.

Domnul I-a permis lui Toma să verifice lucrurile evidente. Domnul îți va permite și ție să verifici evidențele de care ai avea nevoie să te ducă pe calea credinței și încrederii în El. Când găsești ceva greu de crezut, și îți creează îndoială, începe să cauți certitudini. Biblia e plină de ele. Privește la Isus și la dorința Lui de a te ajuta să scapi de ele. Privește la Isus, ca la singurul în care poți crede cu adevărat. Examinează evidențele legate de lucrarea Lui, de moartea și de învierea Lui. Cuvântul lui Dumnezeu, merită să fie crezut. A fost dovedit ca și credibil. Dumnezeu nu se schimbă: "El este același ieri, azi și în veci" (Ev.13:8). Dumnezeu nu a mințit pe nimeni niciodată; așa că fii sigur că nu o să te mintă nici pe tine.

(continuare în numărul viitor)

Așa cum Toma a avut o incertitudine că Isus a înviat, așa sunt și astăzi mulți care spun: „nu cred până nu vad”. Dar la orice pas vedem lucrările minunate ale lui Dumnezeu, și totuși lumea trece nepăsătoare pe lângă ele.

Așa de ușor pot să spună din gură că „HRISTOS A ÎNVIAT”, dar oare cred ce spun sau este adevărat ce spun? Este HRISTOS viu în inima lor? Domnul să-i cerceteze pe fiecare, iar pe noi care am primit credința într-un Dumnezeu viu și adevărat să fim lumini adevărate care să-L arătăm pe EL în noi.